

Jonctys bracht dat over in den volgenden vorm

Jupijn heeft, tot verderf en bystand,
 Den snellen blixem in de vuyst:
 Neptuyn stuyrt met syn krommen dry-tand,
 Al wat de bracke Zee bekruyst.
 De wijse Pallas heeft haer borsten
 Met 't ys're Gorgons hoofd bewaert:
 En Mars beheerscht de grootte Vorsten,
 In 't bloedig strijden, met syn swaerd.
 Vulcanus is op 't vuyr bedreven:
 Het angel-klim hoort Baccho toe:
 Alciden is een knods gegeven:
 Mercurio de vrede-roe.
 Cupido is met boog, en pijllen,
 En minne-fackels toegerust.
 Dit zijn, o Goôn, de sterckste stijllen,
 Waer op, quansuys, uw Hemel rust:
 Dit zijn uw wapens van vermogen.
 Dan, siet eens, ofse niet en zijn
 All 't saem vereenigt in de *Oogen*,
 Van mijn Godin, mijn *Roseliin*.
 Haer *Oog* schiet snelle blixem-vlammen;
 Verweckt, somtijds, een bracken vloed;
 En doet, als Gorgons hoofd, verstrammen,
 Al die sy met haer *Oog* begroet.
 Wie sag oyt doodelijcker wonden,
 Dan die sy door haer loncken maect?
 Wie was oyt meer van 't vier geschonden,
 Dan die haer vlammen heeft geraect?
 Wat angel-klim maect soo onsinnig,
 Als 't vreemt bestralen van haer licht?
 Wat knods sloeg immermeer soo vinnig,
 Dan 't opslaen van haer fier gesicht?
 Haer *Oog* kan vreugd, en vrede baren,
 Wanneer het minsaemlijck belonckt;
 Of als een pijll in 't herte varen,
 Of als een vlam, die 't all ontvonckt.
 Wel, *Roseliin*, doordien uw' *Oogen*,
 Alleen, door haren vreemden schijn,
 Soo veel als al de Goôn vermogen,
 Sult gy mijn aerdschen Hemel zijn.